

Sygn. akt V U 4/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 marca 2016r.

Sąd Rejonowy w Słupsku V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Joanna Kołodziej Michałowicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Beata Stankiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 marca 2016r. w S.

sprawy z odwołania **A. P.** od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 26.11.2014r., znak: (...)

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.**

o zasiłek chorobowy

oraz sprawy z odwołania **A. P.** od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 04.12.2014r., znak: (...)

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.**

o zasiłek chorobowy

1. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 26.11.2014r. w całości i przyznaje ubezpieczonemu A. P. zasiłek chorobowy za okres od 07.11.2014r. do 20.11.2014r.,
2. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 04.12.2014r. w całości i przyznaje ubezpieczonemu A. P. zasiłek chorobowy za okres od 21.11.2014r. do 28.11.2014r.

V U 4/15

UZASADNIENIE

A. P. złożył odwołanie od dwóch decyzji ZUS odmawiających mu prawa do zasiłku chorobowego i wniósł o przyznanie mu prawa do zasiłku.

W uzasadnieniu argumentował, że był chory, niezdolny do pracy nieprzerwanie od 14.04.2014 r. do grudnia 2014 r. W dniu 06.11.2014 r. nie odzyskał zdolności do pracy i nie wyzdrowiał. Przeciwnie – jego stan pogorszył się i nie mógł przybyć do lekarza w celu uzyskania kolejnego zwolnienia. Dlatego przerwa dotyczy tylko ciągłości zwolnień lekarskich, a nie ciągłości niezdolności do pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. (ZUS) wniósł o oddalenie obu odwołań.

W uzasadnieniu wyjaśnił, że skoro ubezpieczony nie przedłożył zwolnienia lekarskiego za 06.11.2014 r. , to brak było ciągłości zwolnień i brak było podstaw do przyznania zasiłku.

ZUS przyznał, że ubezpieczony złożył zaświadczenia lekarskie, ale nie stanowią one dowodu w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Stosunek pracy A. P. ustał z dniem 31.05.2014 r.

Za okres 01.06.2014 r. 05.11.2014 r. A. P. złożył zaświadczenia lekarskie (...) o niezdolności do pracy z powodu choroby. ZUS przyznał i wypłacił za ten okres zasiłek chorobowy.

W dniu 12.11.2014 r. A. P. złożył wniosek o zasiłek chorobowy za okres os 07.11.2014 r. do 20.11.2014 r., a w dniu 21.11.2014 r. złożył wniosek o zasiłek chorobowy za okres od 21.11.2014 r. do 28.11.2014 r. Złożył zaświadczenia lekarskie (...) o niezdolności do pracy z powodu choroby za te okresy.

Nie złożył zaświadczenia lekarskiego (...) o niezdolności do pracy z powodu choroby za 06.11.2014 r.

Bezsporne.

W dniu 06.11.2014 r. A. P. nie był zdolny do pracy z powodu choroby.

Dowód: opinia biegłego k. 41 – 43.

Decyzją z 26.11.2014 r. ZUS odmówił A. P. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 07.11.2014 r. do 20.11.2014 r., zaś decyzją z 04.12.2014 r. - odmówił za okres od 21.11.2014 r. do 28.11.2014 r.

Dowód: decyzje w aktach ZUS.

Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego jest zasadne.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. 2010, nr 77, poz. 512) - zwanej dalej Ustawą - zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Zasiłek chorobowy jest świadczeniem z ubezpieczenia społecznego, zastępującym pracownikowi wynagrodzenie, które utracił wskutek czasowej, spowodowanej chorobą, niezdolności do świadczenia pracy umówionej. Sytuacją chronioną zasiłkiem jest więc czasowa (przejściowa) niemożność świadczenia pracy będąca skutkiem choroby.

Innymi słowy przesłanką konieczną do nabycia prawa do zasiłku chorobowego jest niezdolność do pracy o charakterze kwalifikowanym poprzez rodzaj przyczyny, którą może być tylko choroba.

Stwierdzenie, że owe przesłanki występują możliwe jest wyłącznie w postępowaniu dowodowym.

Sąd ubezpieczeń społecznych rozpoznając odwołanie od decyzji organu rentowego rozpoznaje sprawę zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania cywilnego. Kodeks ten reguluje między innymi postępowanie dowodowe. Wprowadza zasadę swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 kpc), która polega między innymi na tym, że nie istnieje ustawowa hierarchia dowodów, rodzaj rankingu, zgodnie z którym sąd musiałby wartościować siłę przekonywania dowodów. Nie istnieje również przymus dowodowy, z którego wynikałoby, że konkretne okoliczności mogą być udowodnione wyłącznie określonym rodzajem dowodu.

Dlatego Sąd uznał, że sporna okoliczność, czy w dniu 06.11.2014 r. ubezpieczony był niezdolny do pracy z powodu choroby może być wyjaśniona nie tylko za pomocą dowodu z dokumentu, ale również dowodu z opinii biegłego z zakresu medycyny.

Opinia sądowo – lekarska sporządzona została przez lekarza specjalistę w oparciu o badanie ubezpieczonego.

W ocenie Sądu należy stwierdzić, że opinia ta spełnia wymogi fachowości, rzetelności i logiczności. Wnioski zawarte w opinii zostały uzasadnione w sposób szczegółowy, jasny i przekonujący. Ponadto opinia została sporządzona przez lekarza stale zajmującego się problemami narządów ruchu, a zatem zawarte w niej twierdzenia są poparte specjalistyczną wiedzą i doświadczeniem. Opinia jest jednoznaczna i stanowcza.

W tym stanie rzeczy przedmiotową opinię przyjąć należało za podstawę poczynionych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych co do stanu zdrowia ubezpieczonego. Tym bardziej, że nie została ona zakwestionowana przez strony.

Zważyć też należy, że zgodnie z art. 233 § 2 kpc opinia biegłych podlega ocenie sądu, ale w zakresie mocy przekonującej rozumowania biegłych i logicznej poprawności wyciągniętych wniosków. Sąd natomiast nie może wchodzić w zakres merytorycznej wiedzy biegłych. Sąd nie może nie podzielać merytorycznych poglądów biegłego (biegłych), czy zamiast nich wprowadzać własne stwierdzenia. Stanowisko Sądu w tym zakresie zgodnie jest z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 19.12.1990r., I PR 149/90, OSP 1991, nr 11-12, poz. 300.

Mając powyższe na uwadze, Sąd ustalił, że A. P. był niezdolny do pracy w dniu 06.11.2014 r. z powodu choroby. Niezdolność do pracy była zatem nieprzerwana od 01.06.2014 r. do 28.11.2014 r., powstała bezpośrednio po ustaniu tytułu ubezpieczenia i nie wyczerpała 182 dni. Nie było zatem przesłanek negatywnych do przyznania prawa do zasiłku z art. 7 i 8 Ustawy.

Dlatego Sąd uwzględnił odwołanie ubezpieczonego na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, o czym orzeczono w sentencji wyroku.

Sędzia Sądu Rejonowego Joanna Kołodziej Michałowicz